

15) ΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. φύλ. 546

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 1

Ἔτος ΚΓ΄.

Τηλ. 628.280

15 Ἰουλίου 1968 (Π.Ο.Η.)

Γραφεῖα Κάνιγγος 32— Ἀθήναι Τ. 147

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ἐν Παλαιῷ Φαλήρῳ τῇ 1 Μαΐου 1968
Πρὸς τὸν Μοναχὸν κ. Θεόκλητον Διονυσιάτην.
Εἰς Μονὴν Ἀγίου Διονυσίου. — Ἅγιον Ὅρος
Ὁσιώτατε,

Τελῶ ἐν ἀναμονῇ λήψεως ἀπαντήσεώς σας, ἐὰν ἀνευρέθῃ τὸ παρ' ὑμῶν ἀναζητούμενον βιβλίον τοῦ Χρυσόστομου Παπαδόπουλου.

1. Καὶ πάλιν ὡς πληροφορῶ ὅτι τὸ ἐν τῇ ἐπιστολῇ μου τῆς 21ης Μαρτίου ἀναγραφόμενον κείμενον τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου (8) τῆς ἐκθέσεως ἐπιτροπῆς, δὲν τυγχάνει παραποιημένον, ὥς νομίζετε, ἀλλὰ πιστὸν ἀντίγραφον τῆς εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τῆς 25 Ἰανουαρίου 1923 Τεύχος Α΄. ἀριθ. φύλλου 24 καταχωρηθείσης ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ ἡμερολογίου ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν συμμετείχεν καὶ ὁ Χρυσόστομος Παπαδόπουλος, ἔχει δὲ οὕτω:

2. «Παράγραφος (8). Ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ὥς καὶ αἱ λοιπαὶ ὀρθόδοξοι αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησίαι, ἂν καὶ ἀνεξάρτητοι ἐσωτερικῶς, εἶναι ὅμως στενῶς συνδεδεμέναι πρὸς ἀλλήλας καὶ ἡνωμένοι, διὰ τῆς ἀρχῆς τῆς πνευματικῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας, ἀποτελοῦσαι μίαν καὶ μόνην τὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, καὶ συνεπῶς οὐδεμία τούτων δύναται νὰ χωρισθῇ τῶν λοιπῶν καὶ ἀποδεχθῇ νέον ἡμερολόγιον, χωρὶς νὰ καταστῇ σχισματικὴ ἀπέναντι τῶν ἄλλων».

3. Ἦδη, πρὸς πληρεστέραν ἐνημέρωσίν σας, παρθέτω καὶ τὸ ὑπόλοιπον κείμενον τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς ἰδίας παραγράφου (8) ἔχον ἴσην ἀξίαν μετὰ τὸν πρῶτον, ὥς ἀκολούθως:

«Ὅθεν καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ὅπως μεταβάλῃ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ἡμερολόγιον αὐτῆς, εἶναι ἀπαραίτητον καὶ ὀφείλει, ἵνα μὴ ἀποσχισθῇ τῶν λοιπῶν ὀρθόδοξων Ἐκκλησιῶν, τοῦθ' ὅπερ, οὐ μόνον τὴν ἐνότητα καὶ ἀρμονίαν τῆς βλῆς ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας θέλει καταστρέφῃ καὶ τὴν δύναμιν αὐτῆς μειώσῃ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ Ἑθνικῆς ἀπόψεως εἶναι ἀσύμφορον καὶ ἐπιζήμιον, νὰ συννενοηθῇ προηγουμένως, ὥς ἀποφαίνεται ἀνωτέρω καὶ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἡμῶν, μετὰ τῶν λοιπῶν ὀρθόδοξων Ἐκκλησιῶν».

4. Οἱ γνωρίζοντες ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν ἡλιπζόν, ὅτι τὰ κείμενα ταῦτα θὰ ἦσαν ἀπολύτως σεβαστά, τοῦλάχιστον ἀπὸ τοῦς Ἱερέας τῆς Ἐκκλησίας μας.

5. Δυστυχῶς ὁ Χρυσόστομος Παπαδόπουλος ἀνελθὼν εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἠθέτησεν κυριολεκτικῶς πάντα διατῆς ἰδίας του ὑπογραφῆς ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν ἐπιστημόνων ἐγνωμάτευσεν, φθάσας μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἀποδεχθῇ καὶ αὐτὴν τὴν ἀλλαγὴν τοῦ Πασχαλίου Κανόνος, θεσπισθέντος τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ Παναγίου Πνεύματος ὑπὸ τῆς Αἱς ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

6. Κατ' ἀρχὴν οὗτος παρείδεν τὰς ἀντιθέτους γνώμας τῶν Πατριαρχῶν. Τοῦτέστιν:

α) Κωνσταντινουπόλεως

«Ἡ μεταρρυθμίσις τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ κάμωμεν δὲν πρέπει νὰ ἐπιφέρῃ σκανδαλισμὸν εἰς τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα. Λαμβάνοντες σοβα-

ρῶς ὅπ' ὅφιν ὅτι δὲν εἶναι τι ἀδιάφορον τὸ πῶς θὰ διατεθοῦν αἱ μάχαι τῶν Χριστιανῶν ἀπέναντι τῆς μεταρρυθμίσεως ἀποδεχομένης τὸ Γρηγοριανὸν οὐστήμα».

6) Τ ε ρ ο σ ο λ ὺ μ ω ν

«Συνταγματικὸς τῶν ὀρθοδόξων ἑορτῶν πρὸς τὰς τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας κρίνεται ἀσύμφορος διὰ τὴν ὀρθοδόξίαν».

γ) Ἀ ν τ ι ο χ ε ῖ α ς

«Οἱ πολιτικοὶ παράγοντες παρέστησαν πρὸς τοῦ σύμπτωμα τὴν ἀλλαγὴν τοῦ Ἡμερολογίου, ἀν καὶ σύμπασα ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία ἔχειται τοῦ Ἰουλιανοῦ Ἡμερολογίου, παρὰ τὴν εἶαν ἣν μετέρχεται τὸ Κράτος πρὸς ἀποδοχὴν τοῦ Γρηγοριανοῦ. Ἡ ροπή εἰς τὰς μεταβολὰς τῶν Κανόνων εἰκονίζεται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν κίνδυνον μέγαν».

δ) Ἀ λ ε ξ α ν δ ρ ε ῖ α ς

«Ὅτι μὲν οὐδαμῶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτη Ἐκκλησία ἐδίδεκε πόθεν οὔτε ἀνάγκην, ἀλλ' οὐδὲ ἀπλῶς περιστάσεων συνθήκην ἢ φορὰν ἐπιβάλλουσαν τὴν διόρθωσιν τοῦ ἐν χρήσει τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας Ἡμερολογίου, τοῦτο καὶ ἡμεῖς παρὰ τῇ Ἀγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ Ἀλεξανδρέων καὶ οἱ ἐν Χριστῷ τῇ Θεῷ σεβασμιώτατοι ἀδελφοὶ καὶ συλλειτουργοί, οἱ τὰς ἀρχηγόνους καὶ ἀποστολικὰς Ἐκκλησίας ἀνὰ τὴν ἑωάν Θεῶν χάριτι ἐκπροσωποῦντες ὅτε Πατριάρχης Μεγάλης Θεουπόλεως Ἀντιοχείας καὶ πάσης Ἀνατολίας κύριος Γρηγόριος καὶ ὁ πατὴρ καὶ Πατριάρχης τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης κύριος Δαμιανὸς καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κύριος Κύριλλος, εἰς τὰ τηλεγραφήματα καὶ τὰ γράμματα τῆς ὑμετέρας Μακαριότητος αὐτοὶ στοιχοῦντες συνοδικαῖς, ἐπὶ ρυθμίσει τῶν πραγμάτων μὴ μόνον εἰρηνικῇ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀληθείας μὴ ξένη καὶ προτείναντες καὶ ἀποδεχόμενοι συγχρότῃ Συνόδου πασῶν τῶν Ἀγιωτάτων Ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ, μόννης δυναμένης ἀρμοδίως καὶ ὀριστικῶς ἀποφαινεσθαι». (Ἡ πραγματικὴ ἀλήθεια περὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου. Διὰ τὰ ἀνωτέρω βρα βιβλίον Γ. Εὐστρατιάδου. Ἐκδόσεως 1929. Σελίς 8 καὶ 20—23).

7. Σὺν ταῦτοις, ὁ Χρυσόστομος Παπαδόπουλος ἐπέτρεψεν εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πανορθόδοξον Συνέδριον (1923) (ὅπερ σημειωτέον ἀπετελεῖτο ἀπὸ (6) ἔξ μόνον Μητροπολίτας ἐκ τῶν ἐγγενήκοντα ἐνὸς (91) τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου, καθόσον οὐδεμία ἄλλη ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἔλαβε μέρος, πλὴν τῆς Ἑλλάδος) νὰ εἴπῃ τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Σύνοδος τῶν Ἱεραρχῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀποφασίζει. Ἀποδέχεται τὸ συμπέρασμα τοῦ ὑπομνήματος τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου Αὐτῆς, καθ' ὃ εἰς τὸ Ἰουλιανὸν Ἡμερολόγιον προστίθενται (13) ἡμέραι, χωρὶς νὰ μεταβλη-

θῇ ἀπολύτως τὸ Πασχάλιον. Ἐὰν ὁμοῦς συμβῇ ὅστε τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πανορθόδοξον Συνέδριον νὰ λάβῃ ἀπόφασιν, περὶ ἀλλοίας λύσεως διὰ τὸν ἑορτασμὸν τοῦ Πάσχα, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀποδέχεται αὐτήν».

Εἰς ἐρώτησιν δέ, ἐὰν εἶναι ἀνάγκη νὰ μεταρρυθμισθῇ καὶ τὸ Πασχάλιον ἢ ἀρκεῖ μόνη ἡ προσαρμογὴ τῶν ἀκινήτων ἑορτῶν πρὸς τὰς ἀντιστοιχοῦς ἡμερομηνίας τοῦ Πολιτικοῦ Ἡμερολογίου, ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς:

«Μετὰ τὴν ἀποδοχὴν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ νέου Ἡμερολογίου, διὰ τὰς ἀνάγκας τὰς βιωτικὰς, ἡ προσαρμογὴ πρὸς αὐτὸ καὶ ταχέως καὶ τοῦ ἑορτασμοῦ ἀποβαίνει ἀναπόφευκτος. Ἄλλος λόγος ἐπὶ πλέον πρὸς ἄμεσον προσαρμογὴν καὶ τοῦ Πασχαλίου, εἶναι ἡ μεγάλη ἠθικὴ σημασία καὶ ἐντύπωσις, ἣν θὰ παραγάγῃ εἰς ὅλον τὸν πεπολιτισμένον κόσμον ἡ διὰ τῆς ἀδιάστου πρωτοβουλίας ταύτης προσέγγισις τῶν δύο Χριστιανικῶν κόσμων τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως ἐν τῇ ἑορτασμῷ τῶν μεγάλων Χριστιανικῶν ἑορτῶν». (ὁμοίως βρα ἀνωτέρω βιβλίον σελίς 6).

8. Βλέπετε, ὁσιώτατε, εἰς ποῖον σημεῖον μᾶς ὠδήγησεν μὲ τὴν ἐκπολιτιστικὴν του στάσιν, (διὰ νὰ μὴ εἴπω ἀθεϊστικὴν) ὁ Χρυσόστομος Παπαδόπουλος, ὃν ὑμεῖς δὲν δυσκολεύεσθε νὰ τὸν ἀποκαλῆτε «Θεολόγοι οἷος ὁ Παπαδόπουλος». Μὲ βαρυτάτας εἰδήσεις ἐπωμίσθη ἐνώπιον τοῦ δικαιοκρίτου Θεοῦ. Εὐθὺς ὡς οὗτος διενόηθη νὰ θίξῃ καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἀγίας Οἰκουμενικῆς Συνόδου, περὶ Πασχαλίου, ἣν περιεφρούρησαν ἀνὰ τοὺς αἰῶνας πᾶσαι αἱ Οἰκουμενικαὶ καὶ Τοπικαὶ Σύνοδοι, μετεπήδησεν ἀπὸ τὰ ὅρια τοῦ θρησκευτικοῦ σχίσματος, ὅπερ ἐκεῖνος ἐδημιούργησεν καὶ ἐνέπεσεν πρῶτος εἰς αὐτό, εἰς τὰ τῆς αἵρέσεως ὅρια, διότι προσέβαλεν ὁμολογουμένως τὸ Πανάγιον Πνεῦμα, ὡς μὴ ἀρτίως λαλήσαν ἐν ταῖς Γραφαῖς καὶ Συνόδοις. (βρα Κανόνας τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Τοπικῆς Συνόδου. Τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς, ὡς καὶ ἀποφάσεις τῆς ἐν ἔτει 1593 ἐπὶ Πατριάρχου Ἱερεμίου Μεγάλης Συνόδου, καὶ τῆς ἐν ἔτει 1848 τῆς Μῆς Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας).

9. Ὁ Χρυσόστομος Παπαδόπουλος, διὰ νὰ φανῇ ἀρεστὸς εἰς τὰ Ἑυρωπαϊκὰ Κράτη καὶ διευκολύνῃ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον εἰς τὰς διαθέσεις του, ὡς τὸ Διάγγελμα ἀπὸ τοῦ ἔτους 1920 (βρα σύγγραμμα Καθηγητοῦ Ι. Καρμύρη. Τόμον Βον. «Δογματικὰ Μνημεῖα ἔτος 1953. Σελίς 958) πρὸς τὰς ἀπανταχοῦ Χριστιανικὰς Ἐκκλησίας, διὰ τὸν κοινὸν ἑορτασμὸν ἐπὶ μεγάλων θρησκευτικῶν ἑορτῶν, ἀσχέτως δογματικῶν διαφορῶν, δὲν ἐδυσκολεύθη νὰ ἀποδεχθῇ μονομερῶς διὰ τὴν Ἑλλαδικὴν Ἐκκλησίαν, τὸ Γρηγοριανὸν Ἡμερολόγιον, διὰ τὰς ἀκινήτους ἑορτάς, ὀνομάσας τοῦτο διορθωμένον Ἰουλιανὸν Ἡμερολόγιον. Δημιουργήσας θρησκευτικὸν σχίσμα, ἐσκανδάλισε τὰς συνειδήσεις τῶν πιστῶν, ἐδίχασε τὸ Χριστιανικὸν πλῆρωμα εἰς νεωτεριστὰς καὶ ἐμμένοντας εἰς τὰ Πάτρια, διέσπασε τὴν ἐνότητα τῆς Μῆς, Ἀγίας, Καθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐδημιούργησε τοιαύτην σύγχυ-

σιν και ἀνωμαλίαν ἐν τῇ τάξει τοῦ Τυπικοῦ, ἣν δὲν ἐγνώρισαν οἱ αἰῶνες.

10. Αὐτοὶ εἶναι οἱ βασικοὶ λόγοι, ὁσιώτατε, ὅπου μᾶς ἐπιβάλλουσιν νὰ θεωρῶμεν τὸ Ἐκκλησιολόγιον, ὡς πρωτεύον καὶ οὐχὶ δευτερευούσης σημασίας, ὡς ὑμεῖς ἀποδέχεσθε.

11. Ἐὰν εἴμεθα σχισματικοὶ ἢ αἵρετικοί, πῶς δυνάμεθα νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὰς μεθοδίας τοῦ Πονηροῦ; Ἡ Γραφή μᾶς διδάσκει ὅτι μόνον ἐμμένοντες εἰς τὴν ὀρθὴν πίστιν καὶ λατρείαν θὰ δυνηθῶμεν νὰ νικήσωμεν τοὺς ὁρατοὺς καὶ ἀοράτους ἐχθροὺς τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως, ἐφωδιασμένοι μὲ τὴν πανοπλίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ἔχοντες, συμπαραστάτην, σύμμαχον καὶ ὑπερασπιστὴν τὸν Παντοδύναμον Θεόν, τὰς ἐπουρανίους δυνάμεις τῶν θείων Ἀρχαγγέλων καὶ Ἀγγέλων, ὡς καὶ ἀπαντας τοὺς ἀπ' αἰώνων εὐαρεστήσαντας τὸν Κύριον, Ἁγίους, Ὅσιους, Μάρτυρας καὶ Ὁμολογητάς.

12. Ἕτερον θέμα, ὅπερ τίγεται ἐν τῇ ἐπιστολῇ σας. Πρέπει καὶ τοῦτο νὰ συζητηθῇ, ἵνα μὴ ἀσθεήσωμεν πρὸς τὴν μνήμην τῶν τεθνεώτων.

α) Ἐχῶ νὰ σᾶς διαβεβαιώσω, ὅτι τὸ πρῶτον πληροφοροῦμαι ἀπὸ ὑμᾶς ὅτι ὁ ἐπίσκοπος Γ. Ο. Χ. Βρεσθένης Ματθαῖος ἐξήλθεν ἁλιωτός. Τοῦναντίον γνωρίζω ὅτι τὰ ὁσπιά αὐτοῦ φυλάσσονται ἐντός λειψανοθήκης εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Μονῆς, ἧς τυγχάνει ὁ ἱδρυτής. Προσερχόμενος ἐκ τοῦ Ἁγίου Ὄρους, κατέστη ὀνομαστός ἐν τῇ κοινωνίᾳ διὰ τὴν ἐγκράτειάν του, τὴν ἀσκητικὴν του ζωὴν, τὴν πιστὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἱερῶν του καθηκόντων, μὴ φειδόμενος κόπων καὶ μόχθων, μὲ τὰς συνεχεῖς λειτουργικὰς ἀκολουθίας ἡμέρας τε καὶ νυκτός.

β) Ἐπίσης διὰ τὸν πρῶτον Φλωρίνης Χρυσόστομον, ἔχῶ νὰ σᾶς διαβεβαιώσω (καὶ τοῦτο εἶναι παγκοίνως γνωστόν) ὅτι μέχρι τῆς τελευταίας του πνοῆς, δὲν τὸν ἐγκατέλειψαν αἱ πνευματικαὶ καὶ σωματικαὶ δυνάμεις, ὥστε ἡ δράσις τούτου νὰ ἀνάγεται εἰς τὴν σφαῖραν τοῦ ψυχιάτρου, ὡς ὑμεῖς διατείνεσθε.

Διὰ τὰς θρησκευτικὰς του πεποιθήσεις, ἐδικάσθη, ἐφυλακίσθη καὶ ἐξωρίσθη ἐν καιρῷ χειμῶνος ἐπὶ μακρὸν χρόνον εἰς τὴν ὑψηλότεραν κορυφὴν Μονῆς τῆς νήσου Μυτιλήνης. Ἐστερήθη τῆς συντάξεώς του, ἧς ἐδικαιοῦτο νομίμως νὰ λάβῃ, ὡς ἀρχιερεὺς ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, διότι προσεχώρησεν εἰς τὰς τάξεις τῶν Γ. Ο. Χ. — Συνέγραφε πλείστας ὅσας πραγματείας ὑπεραμυνόμενος τοῦ Παλαίου Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου, αἵτινες ὑφίστανται εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Ἑθνικὴν Βιβλιοθήκην. Ἦτο ἄνθρωπος μεγάλου ἠθους καὶ κύρους, προταθείς διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Ὁ διώκτης τούτου Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Χρυσόστομος Παπαδόπουλος, νοσηλευόμενος εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις θεραπευτήριον «Εὐαγγελισμός» ἐπιμόνων ἡτήσατο, πρὸ τοῦ θανάτου του νὰ ἴδῃ τὸν Πρ. Φλωρίνης Χρυσόστομον, διὰ νὰ δυνήθῃ νὰ τύχῃ τῆς συγ-

γνώμης του.

γ) Διὰ τὸν Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας Χριστόφορον, δι' ὃν ἀναφέρατε ὅτι ἐγὼ «ὡς Λεοντοπόλεως σφοδρότατα ἤλεγξε τὴν καινοτομίαν, ὅτε ἐγένετο Πατριάρχης προσεχώρησε καὶ αὐτός, διότι τὸ θέμα δὲν ἦτο οὐσίας». Σᾶς παραπέμπω εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 302 τῆς 22 Δεκεμβρίου ἔτους 1958 φύλλον τῆς Φωνῆς Ὁρθοδοξίας (Κάνιγγος 32, Ἀθήναι) ἐνθα εὐρηται καταχωρημένον τὸ ὑπόμνημα αὐτοῦ, πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν Θεόκλητον καὶ τὴν Ἱεραρχίαν τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως Κ. Καραμανλῆν, εἰς ὃ περιέχονται σὺν ταῖς ἄλλοις καὶ τὰ ἐξῆς: «Καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἀλεξανδρείας ἔχομεν τὸ Γρηγοριανὸν Ἡμερολόγιον, εἰς τὴν παραδοχὴν τοῦ ὁποίου καὶ ἡμεῖς προσωπικῶς συνετελέσαμεν. — Σήμερον ὅμως, βλέποντες τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀποδοχῆς τοῦ Γρηγοριανοῦ Ἡμερολογίου, μετανοοῦμεν καὶ ἀναγκαζόμεθα νὰ σκεπτώμεθα περὶ ἐπιστροφῆς εἰς τὸ Παλαιόν. Δὲν θὰ ἦτο καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος προτιμωτέρα μία τοιαύτη σύσκεψις ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς συναντήσεως ὅλης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας».

13. Ἐὰν ὁ Θεὸς τοῦ ἐλέους καὶ τῆς εὐσπλαχνίας κατὰ τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον «δέχεται τὸν ἔσχατον καθάπερ καὶ τὸν πρῶτον, ἀναπαύει τὸν τῆς ἐνδεκάτης ὡς καὶ τὸν ἐργασάμενον ἀπὸ τῆς πρώτης καὶ τὸν ὕστερον ἐλκεῖ καὶ τὸν πρῶτον θεραπεύει, κἀκείνῳ δίδωσι καὶ τούτῳ χαρίζεται, καὶ τὰ ἔργα δέχεται καὶ τὴν γνώμην ἀσπάζεται, καὶ τὴν πράξιν τιμᾷ καὶ τὴν πρόθεσιν ἐπαινεῖ» πῶς ἡμεῖς οἱ θνητοὶ ἄνθρωποι δυνάμεθα νὰ κλείσωμεν τὴν θύραν τῆς μετανοίας καὶ τῆς συγγνώμης, ὅταν Ὁρθόδοξος Πατριάρχης φωνάζει ὅτι μετανοεῖ καὶ ζητεῖ νὰ διορθώσῃ τὰ κακῶς ἔχοντα, καὶ συνιστᾷ τὸ ἴδιον νὰ πράξωσιν καὶ ἡ ἱεραρχία καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος; Μετὰ συγκινήσεως ἐπαναλαμβάνω τὴν περικοπὴν τῶν λέξεων τοῦ Πατριάρχου «βλέποντες τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀποδοχῆς τοῦ Γρηγοριανοῦ Ἡμερολογίου, μετανοοῦμεν καὶ ἀναγκαζόμεθα νὰ σκεπτώμεθα περὶ ἐπιστροφῆς εἰς τὸ Παλαιόν».

Μ ε τ α ν ο ο ὕ μ ε ν. — Λέξις βαθυτάτης σημασίας διὰ τοὺς Χριστιανοὺς. Διότι μόνον διὰ τῆς εὐλικρινοῦς μετανοίας ἐπιτυγχάνεται ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς καὶ ἐλέπομεν τὸν Παράδεισον.

14. Περαιῶν τὴν πάρουσαν μου ἐπιστολήν, θέλω νὰ πιστεύω ὅτι τὰ ἀναγραφόμενα, θὰ σᾶς εἶναι πλέον ἢ ἀρκετά, διὰ νὰ πεισθῇτε περὶ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ὀρθῆς τάξεως τῶν πραγμάτων, ἀναθεωροῦντες ἀπόψεις, μὴ συμβιβαζόμενας πρὸς τὴν Ἁγίαν Γραφὴν καὶ τὴν Ἱερὰν Παράδοσιν.

Με χριστιανικὴν ἀγάπην

Ε. Τομαράς

Υποναύαρχος Β. Ν. (Ο) ἐ.δ.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΥ

Μέσω Ἡλίας Βούγια (προέδρου Λαμίας)		Εὐάγγελος Κατσιώτης	50
Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Σπυρίδωνος (Λαμίας)	1.176		
Ἀνώνυμος	100		
Σύνολον	1.276	Σύνολον	508
Μέσω Ἀρχ)του Ιουστίνου Κολοτούρου		Μέσω Διαχειριστοῦ	
Φρύσω Παπαγεωργίου	50	Ἱ. Ν. Ἁγίων Τριῶν Παρθένων	1.176
Ἱ. Ν. Ἁγίου Φιλίππου (Πειραιῶς)	500	Ἱ. Ν. Προφήτου Ἡλιοῦ (Δομοκοῦ)	500
Σύνολον	550	Βασίλειος Χαρ. Γιαννακόπουλος	50
Μέσω Διαχειριστοῦ		Ἀνώνυμος — κυρία Εὐαγγελία	1.000
Ἱ. Ν. Ἁγίου Μηνᾶ (Αμφιάλης)	1.000	Ἱ. Ν. Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης (Ἄνω Ἡλιούπολις)	150
Ἱερεὺς Κων)νος Παπαντωνίου	500	Σύνολον	2.876
Ἱερεὺς Νικόλαος Καλοσκάμης	500	Μέσω Διαχειριστοῦ	
Γεώργιος Πουλαντζακίδης	500	Ἱ. Ν. Ἀ. Ἀχιλλεῖου	563
Ἀρχ)της Στέφανος Τσίκουρας	500	» Μάρκου Εὐγενικοῦ (Δράμας)	1.000
Ἀρχ)της Ἰουστίνος Κολοτούρος	500	» Τριῶν Ἱεραρχῶν (Κορίνθου)	200
Ἀρχ)της Εὐγένιος Στεργιογιάννης	500	» Ἀγ. Φιλοθέης	384
Γεώργιος Κυριακίδης	1.000	Νικόλαος Μπαλάσκας	100
Ἱ. Ν. Ἀναλήψεως (Σπάτων Ἀττικῆς)	500	Ἱερομ. Εὐδόκιμος Πνευματικὸς	100
Σύνολον	5.500	Ἰωάννης Ἰωαννίδης	40
Μέσω Ἱερέως Σπυρίδωνος Βλάχου		Ἑμμανουὴλ Μπουρνέλης	150
Ἱ. Ν. Ἀγ. Θεοδώρων (Ν. Σμύρνης)	458	Σύνολον	2.537

Ἀπὸ τὴν εἰς Μόντρεαλ τοῦ Καναδᾶ κίνησιν τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἡ περιφορὰ τοῦ ἐπιταφίου τὴν ὁποίαν παρηκολούθησεν πλῆθος λαοῦ· προηγεῖται ὁ δραστήριος καὶ ἀκάματος ἀγωνιστὴς τῆς Ὁρθοδοξίας Ἀρχιμ. Ἀκάκιος Ντουσκός, ἐφημέριος τοῦ Ἱ. Ναοῦ Εὐαγγελιστρίας.

Είναι ο ζήλος μας γνήσιος;

Ένας Ιερέυς ζηλωτής με πλούσια δρᾶσι εἶδε κάποτε ένα ὄνειρο. Ὁ ἴδιος μᾶς τὸ ἔχει περιγράψει ὡς ἑξῆς:

«Καθόμουνα στὴ πολυθρόνα μου, κουρασμένος καὶ ἐξηντλημένος ἀπ' τὴν ἐργασία. Τὸ σῶμα μου πονοῦσε ἀπ' τὴ μεγάλη κόπωση. Πολλοὶ στὴν ἐνορία μου ζητοῦσαν τὸν πολύτιμο μαργαρίτη. Καὶ πολλοὶ τὸν εἶχαν ἔρῃ. Ἡ ἐνορία μου προώδευε ἀπὸ κάθε ἄποψι. Ἡ ψυχὴ μου πλημμύριζε ἀπὸ χαρά, ἐλπίδα καὶ θάρρος. Τὰ κηρύγματά μου ἔκαναν μεγάλη ἐντύπωση. Πολλοὶ προσήρχοντο στὴν ἐξομολόγησι. Ἡ ἐκκλησία μου ἦταν πάντοτε ἀσφυκτικά γεμάτη. Εἶχα κατορθώσει νὰ κινητοποιήσω ἐλόκληρην τὴν ἐνορία. Ἰκανοποιημένος ἀπ' ὅλα ἐργαζόμουνα κάθε μέρα μέχρις ἐξαντλήσεως. Ἐνῶ σκεπτόμουνα ὅλα αὐτά, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβω, με πῆρε ὁ ὕπνος.

» Τότε συνέβη τὸ ἑξῆς ποὺ θὰ σὰς περιγράψω: Ένας ξένος μπῆκε στὸ δωμάτιο χωρὶς νὰ χτυπήσῃ τὴν

πόρτα. Τὸ πρόσωπό του ἦταν γλυκὸ καὶ εἶχε μεγάλη πνευματικότητα. Ἦταν καλὰ ντυμένος καὶ κρατοῦσε στὸ χέρι του μερικὰ ὄργανα χημικοῦ ἐργαστηρίου. Ἡ ὄλῃ του ἐμφάνισις προκαλοῦσε παράξενη ἐντύπωση. Ὁ ξένος με ἐπλησίασε. Κι' ἐνῶ μοῦ ἀπλωνε τὸ χέρι του γιὰ νὰ με χαιρετήσῃ, με ἠρώτησε: «Πῶς πάει ὁ ζήλος σου;» Ἡ ἐρώτησις αὐτὴ μοῦ προξένησε μεγάλη χαρά. Γιατί ἤμουν πολὺ ἱκανοποιημένος με τὸ ζήλο μου. Καὶ δὲν εἶχα καμμιὰ ἀμφιβολία, πῶς καὶ αὐτὸς ὁ ξένος θὰ ἦταν πολὺ χαρούμενος, ἂν τὸν γνώριζε. Τότε, ὅμως θυμᾶμαι ἀπ' τὸ ὄνειρό μου, γιὰ νὰ τοῦ δείξω πόση ἀξία ἔχει ὁ ζήλος μου, σὰν νὰ ἐβγαλα ἀπ' τὸ στῆθος μου μὴ συμπαγὴ μᾶζα, ποὺ ἀκτινοβολοῦσε σὰν χρυσάφι. Τοῦ τὴν ἔβαλα στὸ χέρι. Καὶ τοῦ λέω: «Αὐτὸς εἶναι ὁ ζήλος μου!». Ἐκείνος τὴν πῆρε καὶ τὴ ζύγισε προσεκτικὰ πάνω στὴ ζυγαριά του: «Ζυγίζει

ΔΩΡΕΑ 40.000

Ἡ ἀνωτέρω εἰκονιζομένη εὐλαβεστάτη ἀδελφὴ ἡμῶν Εὐγενία Πάππας προσέφερεν ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγώνος τὸ ποσὸν τῶν 40.000 δραχμῶν εἰς μνήμην Δημητρίου—Δημητρίου γονέων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν αὐτῆς.

Ἐγυῦλιος

Πρὸς

τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγίας Ἐκκλησίας.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ, παρ' ἡμῶν δὲ εὐχὴ καὶ εὐλογία.

Ἡ κρίσις, τὴν ὁποίαν διέρχεται ἡ μήτηρ Ὁρθοδοξία ἐκ τῆς ἐπιβουλῆς τῶν ἀρνητῶν, τῶν προβατοσχημῶν λύκων, τῶν αἰρετικῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν φιλενωτικῶν ὀρθοδόξων δυστυχῶς, ἐπιβάλλει τὴν ἐνωσιν πάντων ἡμῶν εἰς ἓν κοινὸν κατ' αὐτῶν μέτωπον.

Τὰς ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας εὐθύνas συναισθανόμενοι καὶ ἡμεῖς, συνεκροτήσαμεν δεκαμελὲς Ἀρχιερατικὸν Συμβούλιον, ἀποτελούμενον ἐκ τῶν τριῶν Ἀρχιερέων, τεσσάρων ἱερέων καὶ τριῶν λαϊκῶν, ὡς πρῶτον πυρῆνα τῆς ἀναδιοργανώσεως τῶν δυνάμεων ἡμῶν.

Τὸ συγκροτηθὲν τοῦτο σῶμα θὰ ἐπιλαμβάνηται τῆς συζητήσεως καὶ ρυθμίσεως ὅλων τῶν ἀφορώντων τὸν ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνα ζητημάτων, δεχόμενον εὐχαρίστως εἰσηγήσεις πρὸς οἰκοδομὴν τοῦ οἰουδῆποτε πιστοῦ, κληρικοῦ ἢ λαϊκοῦ.

Συνιστῶμεν εἰς πάντας ὑμᾶς, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ, προσευχὰς ἐκτενεῖς, κατ' ἰδίαν καὶ ὁμαδικὰς, πρὸς τὸν Παντοκράτορα Θεόν, ὅπως λυτρώσῃται τὴν Ἀγίαν Ἐκκλησίαν του ἐκ τῶν φανερῶν καὶ ὑποῦλων ἐχθρῶν τῆς, προσέτι δὲ συνοχῆν, καὶ πειθαρχίαν εἰς τὴν Ἡγεσίαν.

Μετ' εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν

† ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ

50 δακάδες», λέγει σοβαρά. Ἐγὼ μόλις μπορούσα νὰ συγκρατήσω τὴ χαρὰ μου γιὰ τὸ θάρος αὐτό. Ἐκεῖνος ὅμως μὲ σοβαρότητα σημείωσε τὸ θάρος σ' ἓνα χαρτί καὶ συνέχισε τὴν ἐξέτασί του. Ἔσπασε τὴ μάζα ἐκείνη σὲ κομμάτια καὶ τὴν ἔβαλε μέσα σ' ἓνα χημικὸ τηγάνι πάνω στὴ φωτιά. Ὅταν ἡ μάζα ἔλυωσε καὶ καθάριστηκε τὴν ἔβγαλε ἀπ' τὴ φωτιά. Ἐχώρισε τὰ διάφορα στοιχεῖα. Ὅταν αὐτὰ κρύωσαν, σχηματίστηκαν διάφορα κομμάτια. Τὰ ἀγγίξε μὲ ἓνα σφυροκλάμα ζύγιαζε τὸ καθένα ξεχωριστά. Ἐπειτα σημείωνε προσεκτικὰ τὸ θάρος κάθε κομματιοῦ, πάνω στὸ χαρτί. Ὅταν τέλειωσε, μοῦ ἔρριξε μιὰ ματιά, γεμάτη ἀπὸ συμπόνια, καὶ μοῦ λέγει: «Ἐύχομαι νὰ σὲ λυπηθῇ ὁ Θεὸς καὶ νὰ σωθῇς».

» Κι' ἀμέσως ἐγκατέλειψε τὸ δωμάτιο.

» Στὸ χαρτί, ποῦ μοῦ ἄφησε στὸ τραπέζι, ἦσαν γραμμένα τὰ ἑξῆς: «Ἀνάλυσις τοῦ ζήλου τοῦ ἱερέως Χ. Συνολικὸν θάρος: 50 δακάδες. Ἡ προσεκτικὴ ἀνάλυσις παρουσιάζει τὰ ἑξῆς στοιχεῖα:

Φανατισμὸς	5 δακάδες
Προσωπικὴ φιλοδοξία	15 δακάδες
Φιλοχρηματία	12 δακάδες
Ἐπίδειξις	9 δακάδες
Τάσις πρὸς ἐπιβολὴν καὶ κυριαρχίαν	
πάνω στὶς ψυχὰς	6 δακάδες
Ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸν	2 δακάδες
Ἀγάπη πρὸς τοὺς ἀνθρώπους	1 δακά

Σύνολον 50 δακάδες».

Ἡ παράξενη συμπεριφορὰ τοῦ ξένου καὶ ἡ ματιά, μὲ τὴν ὁποία μὲ ἀποχαιρέτησε, μοῦ μετέδωσε κάποια ἀνησυχία. Μὰ ὅταν εἶδα τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεώς του, ἐνοιῶσα τὰ γόνατά μου νὰ λυγίσουν. Θέλησα στὴν ἀρχὴ ν' ἀμφισβητήσω τὴν ὀρθότητά των ἀριθμῶν. Μὰ ἐκείνη τὴ στιγμή ἄκουσα ἓνα ἀναστεναγμὸ τοῦ ξένου, ποῦ εἶχε φθάσει στὴν ἐξώπορτα.

Ἠρέμησα κι' ἄρχισα νὰ σκέπτομαι πὶδ ψύχραιμα. Μὰ καθὼς σκεπτόμουν, σκοτεινίαζε μπροστά μου. Δὲν μπορούσα πιά νὰ διαβάξω τὸ χαρτί ποῦ κρατοῦσα στὰ χέρια μου. Ἀγωνία καὶ φόβος μὲ κατέλαβαν. Στὰ χεῖλιά μου ἦλθε ἡ κραυγὴ: «Κύριε, σῶσε με». Ἐρρίξα πάλι μιὰ ματιά στὸ χαρτί. Ἐαφνικὰ μεταμορφώθηκε αὐτὸ σ' ἓνα ὁλοκάθαρο καθρέπτη, ποῦ καθρέπτιζε τὴν καρδιά μου. Ἐνοιῶσα καὶ ἀνεγνώρισα τὴν κατάστασί μου. Μὲ δάκρυα στὰ μάτια παρακαλοῦσα τὸν Κύριο νὰ μὲ ἐλευθερώσῃ ἀπ' τὸ ἔγῳ μου. Τέλος ξύπνησα μὲ μιὰ κραυγὴ ἀγωνίας.

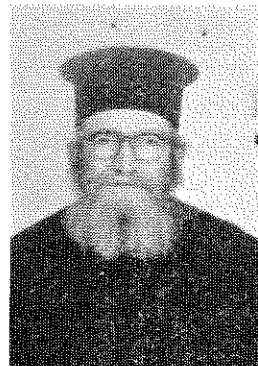
Στὰ περασμένα χρόνια παρακαλοῦσα τὸν Θεὸν νὰ μὲ σώσῃ ἀπὸ διαφόρους κινδύνους. Μὰ ἀπ' τὴ μέρα ἐκείνη ἄρχισα νὰ παρακαλῶ τὸ Θεὸ νὰ μὲ ἐλευθερώσῃ ἀπ' τὸ ἰδικό μου ἔγῳ. Γιὰ πολὺ καιρὸ ἐνοιῶθα ταραγμένος.

Τέλος ὕστερα ἀπὸ ἐπίμονες προσευχάς, ἐνοιῶσα τὸ φῶς τοῦ Κυρίου νὰ πλημμυρίζῃ τὴν καρδιά μου καὶ νὰ καίῃ τ' ἀγκάθια τοῦ ἐγωκεντρισμοῦ. Ὅταν ὁ Κύριος μὲ καλέσῃ κοντά Του, θὰ τὸν εὐχαριστήσω ὁλόθερμα γιὰ τὴν ἀποκάλυψι ἐκείνης τῆς ἡμέρας.

Μοῦ φανέρωσε τότε τὸν ἀληθινὸ ἑαυτό μου καὶ ὠδήγησε τὰ πόδια μου στὸν πῖδ στενὸ, ἀλλὰ πῶς ὁμορφοδρόμο. Κάθε μέρα ἀνανέωνα τίς ἀποφάσεις μου. Ἐκείνη ἡ ἐπίσκεψις ποῦ μοῦ ἔκαμε Ἐκεῖνος, ποῦ «ἐτάζει

ΠΕΝΘΗ

Αὐτοὶ ποὺ φεύγουν

Ὁ εἰκονιζόμενος πρωτοπρεσβύτερος Νικόλαος Μουτσοῦτος, προσερχόμενος ἐκ τῆς Ἀλεξανδρινῆς Ἐκκλησίας, ἐφημέριος τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγίου Ἀχιλλεῖου Γούδας—Ἀθηνῶν, ἀπεδήμησε πρὸς Κύριον. Τῆς κηδείας καὶ τοῦ 40ημέρου μνημοσύνου αὐτοῦ προέστη ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ. Αὔξέντιος.

Εὐχόμεθα ὁ Κύριος νὰ τὸν ἀναπαύσῃ μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν Του, τὴν δὲ οἰκογένειάν Του παρηγορήσῃ.

Ἀπεδήμησεν εἰς Κύριον ὁ παλαίμαχος τῆς Ὁρθοδοξίας ἀγωνιστῆς Ἀριστοτέλης Εὐγενίδης. Ὁ μεταστάς ἦτο ὑπόδειγμα σώφρονος καὶ ἠθικοῦ ἀνθρώπου.

Ἐχαιρεν ἐκτιμήσεως ἐξ ὅλων τῶν γνωστῶν του. Καταγόμενος ἐκ τῆς Βασιλίδος τῶν πόλεων, ἀπόφοιτος τῆς Μεγάλης τοῦ Γένους σχολῆς Κωνσταντινουπόλεως. Διετέλεσε ἐπὶ τριακονταπενταετίαν ὁλόκληρον ταμίας Τραπεζῆς Ἀθηνῶν—Θεσσαλονίκης, ἐ χρημάτισε ἐπανειλημμένως ταμίας τῆς ἡμετέρας Κοινότητος Γ.Ο.Χ. Θεσσαλονίκης καὶ ἐπέδειξε ζήλον ἀξιοζήλευτον ἀφήσας ἐποχὴν εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν Γ.Ο.Χ. Θεσσαλονίκης δικαιουσίνης, τιμότητος καὶ ἠθικῆς.

Ἡ οἰκία του ἦτο ξενὼν τῶν ἱερέων καὶ Ἀρχιερέων. Εὐχόμεθα, ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἀνταμείψῃ πλουσιοπαρόπως τὸν τίμιον αὐτὸν ἐργάτην του καὶ παρηγορήσῃ τοὺς οἰκείους του ποὺ πιστὰ συνεχίζουν τὸν τρόπον τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ των.

† Οἶκ. Στυλιανὸς Μουσῶς

Ἐφημέριος Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγ. Τριῶν Ἱεραρχῶν Γ.Ο.Χ. Θεσσαλονίκης

καρδίας καὶ νεφρῶν» μὲ ἔκαμεν ἄλλον ἄνθρωπο καὶ ὠφέλησε πολὺ τὴν ἐργασία μου». Ἀρα γε τί ἀποτέλεσμα θὰ παρουσίαζε ἡ ἐξέτασις τοῦ ἰδιοῦ μας ζήλου; Θὰ παρουσίαζε τοὺς γλυκοὺς ἐκείνους καρποὺς τοῦ Πνεύματος, γιὰ τοὺς ὁποίους ὁμιλεῖ ὁ Ἀπ. Παῦλος (Γαλ. ε', 22); Ἡ μήπως θὰ φανέρωνε ἐγωκεντρικὲς ἐκδηλώσεις; Ἀς κλίνωμε γι' αὐτὸ ὅλοι ταπεινὰ τὰ γόνατά μας μπροστὰ στὸ μεγαλεῖο τοῦ Θεοῦ! Ἀς ἀφήνωμεν τὸ φῶς Του νὰ διεισδύῃ ὡς τὰ τρίςδαθα τῆς ψυχῆς μας, γιὰ νὰ γνωρίζωμε τὸν ἀληθινὸ ἑαυτό μας.

Ἀς μὴ συγχέωμε ποτὲ τὸ καθήκον μὲ ἐγωκεντρικὲς κλίσεις καὶ ἐπιθυμίες μας.

Γεγονότα και υρίξεις

«ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΣ»

Δέν θά ασχοληθώμεν ἐνταῦθα περὶ τοῦ τί εἶναι ὁ «οἰκουμενισμός» καὶ ποῖαι αἱ ἐπιδιώξεις του, διότι ἔχομεν σκοπὸν νὰ ἀναπτύξωμεν τὰ περὶ αὐτοῦ προσεχῶς ἐν ἐκτάσει.

Θὰ ἀποδείξωμεν μόνον, πρὸς ποῖον τέλος κατευθύνουν αὐτὸν οἱ τοῦ Πάπα ἀκόλουθοι, παραθέτοντες σχετικὰ ἀποσπάσματα ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1569 φύλλου τῆς «Καθολικῆς», ἐπισήμου δημοσιογραφικοῦ ὀργάνου αὐτῶν ἐν Ἑλλάδι:

«Ὁ Καθολικὸς παραμένει ὅ,τι εἶναι (γράφει) καὶ προσκαλεῖ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Πρὸς ἀποφυγὴν ἀνωμαλιῶν καὶ ἐνημέρωσιν τοῦ τμήματος ἐλέγχου τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τοῦ εἰσαγομένου ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος παρακαλοῦνται θερμῶς οἱ κ. κ. συνδρομηταί, ὅπως ἀναγράψωσιν ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς (τσέκ) τὸν σκοπὸν τῶν ἀποστελλομένων χρημάτων.

Π. χ. Ἀρχιμ. Μετκοῦριον Καλοσκάμην, Δολλάρια διὰ τὸ περιοδικὸν «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας» ἢ διὰ τοὺς ἡμεροδείκτας ἢ διὰ τὸ οἰκοτροφεῖον κ.ο.κ.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς συνδρομητὰς τοῦ ἐσωτερικοῦ πρὸς διευκόλυνσιν τῆς Διαχειρίσεως τῶν Γραφείων.

ΨΥΧΟΣΩΤΗΡΙΟΙ ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ὅπως ὁ ὀλίκος θησαυρός, ποὺ φανερώνεται, δυσκόλως σώζεται, οὕτω καὶ ἡ ἀρετὴ, ἡ ὁποία γνωρίζεται καὶ δημοσιεύεται, εξαφανίζεται.

(Ἀγ. Συγκλητική)

Κοπίαζε καὶ σὺλλεγε ἐν καιρῷ νεότητος πνευματικὰς τροφάς, διὰ νὰ τὰς ἔχῃς ἐν καιρῷ ἀδυναμίας σου.

(Ἀγ. Συγκλητική)

Ἡ ὑπακοὴ εἶναι ἀνωτέρα καὶ τῆς θυσίας.

(Πατέρες)

Εἶναι παράνομον, ἡ γλῶσσα, τὸ ὄργανον διὰ τοῦ ὁποίου ἡμινοῦμεν τὸν Θεόν, νὰ προφέρῃ λόγια αἰσχρὰ καὶ ὄχι μόνον πρέπει νὰποφεύγῃ ὁ Χριστιανὸς νὰ λέγῃ τοιαῦτα λόγια, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀκούῃ.

(Ἀγ. Συγκλητική)

«Ὁ δοκῶν ἐστάναι θλεπέτω, μὴ πέσῃ».

(Α' Κορινθ. 10, 12)

Ἐγὼ εἰμι σκώληξ, καὶ οὐκ ἄνθρωπος.

(Ψαλμ. 21. 7)

τοὺς ἄλλους (τοὺς Ὁρθοδόξους κ. λ. π.) νὰ ἔλθουν πρὸς αὐτόν. Τούναντίον ὁ Οἰκουμενισμὸς στηρίζεται ἐπὶ τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς διαιρέσεως... Ἐντεῦθεν ἐκκινῶν ὁ Οἰκουμενισμὸς, ΠΡΟΤΙΘΕΤΑΙ νὰ ἐπανεύρῃ τὴν ἀπόλυτον κοινωνίαν ἢ ἐποίαν, ὡς πιστεύομεν χωρὶς νὰ τὸ ΑΠΟΚΡΥΠΤΩΜΕΝ, θὰ εἶναι κοινωνία μετὰ τῆς ἐδρας τοῦ Πέτρου».

Δέν ἀποκρύπτουν λοιπὸν τὰς διὰ τοῦ «Οἰκουμενισμοῦ» ἐπιδιώξεις των οἱ αὐτοκαλούμενοι «Καθολικοί» ἀποκαλύπτονται πλήρως καὶ διὰ τῶν ἐξῆς ἐν τῇ αὐτῇ ἄρθρῳ των, κομπάζοντες:

«Ἡμεῖς (οἱ «Καθολικοί») γνωρίζομεν τὴν μορφήν τὴν ὁποίαν ἔλαβε τὸ σωτήριον σχέδιον τοῦ Θεοῦ, τοιουτοτρόπως ἢ πρὸς ἐκπλήρωσιν αὐτοῦ προσευχὴ σημαίνει κατὰ τοὺς Καθολικούς, προσευχὴν ὑπὲρ ΕΠΕΚΤΑΣΕΩΣ τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἐν τῇ ὁποίᾳ εὐρίσκεται ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀποστόλων (!!!) ... Οὗτος (ὁ «Καθολικός») δύναται νὰ προσεύχεται μόνον ὑπὲρ τῆς ἐπανόδου εἰς τὴν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν ἐκείνων, τῶν ὁποίων οἱ Πατέρες κάποτε ἐγκατέλειψαν αὐτήν» (!)

ΤΕΛΕΙΑ ΔΙΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Πρέπει νὰ εἶναι τις πολὺ τολμηρὸς διὰ νὰ μὴ εἰπώμεν ἀναιδῆς, διὰ νὰ ἐκφράζηται τοιουτοτρόπως ἥτοι ὅτι «Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀποστόλων εὐρίσκεται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Πάπα» καὶ ὅτι «οἱ πατέρες» τῶν νῦν Ὁρθοδόξων κλπ. εὐρισκόμενοι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ των «ἐγκατέλειψαν κάποτε αὐτήν».

Αἰτίᾳ ἡ ἀδέκαστος ἱστορία λέγει τὰ ὅπως ἀντίθετα, ἦτοι: 1ον) Οἱ «Καθολικοὶ» ἐτόλμησαν νὰ προσθέσουν εἰς τὸ ἱερὸν Σύμβολον τῆς ἐν Νικαίᾳ Α' Οἰκουμ. Συνόδου, τὸ ὁποῖον ἀναλλοίωτον διατηρεῖ μέχρι τοῦδε ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, τὴν βλάσφημον προσθήκην, ἡ ὁποία καὶ μόνη τοὺς καθιστᾷ αἰρετικούς. 2ον) Οἱ Καθολικοὶ ἐφεύρον τὸν μῦθον τοῦ πρωτείου τοῦ Πάπα, ὡς διάδοχον τάχα τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου, καὶ ἐδογματίσαν «τὸ ἀλάθητον» αὐτοῦ. 3ον) Οἱ Καθολικοὶ συνέθεσαν τὸ δόγμα «τοῦ καθαρτηρίου πυρός», διὰ νὰ δικαιολογήσουν τὸ ἐμπόριον τῶν περιφύμων «ἀφέσεων», ἦτοι τῶν «συγχωροχαρτίων», ἐκ τῶν ὁποίων προῆλθον τὰ ἀναριθμητὰ κακὰ τῆς Διαμαρτυρήσεως. 4ον) Οἱ Καθολικοὶ, προκόπτοντες ἐπὶ τὸ χεῖρον δυστυχῶς, εἰσήγαγον τὰς ἀναριθμήτους ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ των καινοτομίας, δημιουργήσαντες οὕτω τὸ ὑφιστάμενον μεταξύ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν μέγα καὶ ἀδιάβατον χάσμα. Αὐπούμεθα εὐκρινῶς διὰ τὸ κατάντημά των. Ἀλλὰ καὶ ἀγανακτοῦμεν συγχρόνως διὰ τὴν τολμήν των.

ΤΙ ΛΕΓΟΥΝ ΑΛΛΟΙ

Μὴ νομίσῃ τις δὲ ὅτι ἐκφραζόμεθα τοιουτοτρόπως δι' αὐτοὺς ἐκ φανατισμοῦ καὶ μισαλλοδοξίας, διότι ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι ὀρθόδοξοι, διδάσκαλοι μάλιστα,

Σεχονοτα και ΚΡΙΣΕΙΣ

ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

— Τὴν 26 Ἰουλίου ἡμέραν Πέμπτην, ἑορτὴν τῆς Ἁγίας Ὁσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευῆς πανηγυρίζουν δι' Ἀρχιερατικῆς χοροστασίας: 1) ὁ Ὁμῶνυμος Ἱ. Ναὸς παρὰ τὸ Μοναστηράκι. 2) Ἡ ὁμῶνυμος Ἱ. Μονὴ (τοῦ ἀειμνήστου Π. Ἱερωνύμου) Ἀχαρνὰ - Ἀττικῆς δι' Ἀρχιερατικῆς ἀγρυπνίας.

— Τὴν 27 Ἰουλίου ἡμέραν Παρασκευὴν, ἑορτὴν τοῦ Ἀγ. Μεγ. Παντελεήμονος πανηγυρίζει ἡ ὁμῶνυμος Ἱ. Μονὴ εἰς Κηπούπολιν. Παλαιὸν τέρμα διὰ ὁλονυκτίου ἀγρυπνίας.

Ὁμοίως καὶ ὁ Ἱ. Ναὸς Μαγκουφάνας.

— Τὴν 28 Ἰουλίου ἡμέραν Σάββατον, ἑορτὴν τῆς Ὁσίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου, πανηγυρίζουν δι' Ἀρχιερατικῆς ἀγρυπνίας αἱ ὁμῶνυμοι Ἱ. Μοναί: 1) Λυκοδρόσεως καὶ 2) Κορωπίου.

— Τὴν 6 Αὐγούστου, ἡμέραν Δευτέραν, ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, πανηγυρίζουν δι' Ἀρχιερατικῆς λειτουργίας οἱ ὁμῶνυμοι Ἱ. Ναοί: 1) Κυψέλης, 2) Αἰγάλεω καὶ 3) Ἡ Ἱ. Μονὴ τοῦ Π. Παΐσιου εἰς Βαρνάβα — Ἀττικῆς.

οἷτινες, ἐν ἱερᾷ ἀγανακτήσει, στηλιτεύουν αὐτοὺς τε καὶ τοὺς φίλους των «φιλενωτικούς» ὡς ἀκολούθως: «Τί εἶναι ὁ Παπισμὸς καὶ ἡ Παπικὴ Ἐκκλησία; σειρά, κομπολόι ἀπὸ αἱρέσεις καὶ πλάνες καὶ κακοδοξίας... καὶ μὲ αὐτοὺς τοὺς αἰρετικούς ἐγγήκαν στὸ παζάρι καὶ τρέχουν καὶ προσπαθοῦν καὶ φωνάζουν μερικοὶ δικοὶ μας καὶ ζητοῦν νὰ μᾶς ἐνώσουν τάχα, καὶ νὰ μᾶς κάνουν ἕνα. Μὰ εὐλογημένοι ἄνθρωποι, δὲν ἔχετε λίγο Χριστὸ μέσα σας, λίγη πίστι προγονική, λίγη ἀνθρώπινη λογική; Μὰ δὲν σκέπτεσθε σὰν Ὁρθόδοξοι, καὶ μάλιστα σὰν Ὁρθόδοξοι θεολόγοι καὶ κληρικοὶ καὶ θέλετε νὰ μᾶς ἐνώσετε μὲ τοὺς αἰρετικούς;

Ἐνώνεται ποτὲ ἡ ἀλήθεια μὲ τὸ ψέμα... ἡ ὀρθοδοξία μὲ τὴν κακοδοξία; Ταῦτίζεται ἡ ζωὴ μὲ τὸν θάνατον; Μποροῦν νὰ ἐνωθοῦν ποτὲ καὶ νὰ γίνουν ἕνα Ὁρθόδοξοι καὶ Προτεστάνται καὶ Παπικοί; Θεέ μου, τί τυφλωμάρα, ποῖα μυρία καὶ ἀφροσύνη καὶ τρέλλα!

...Δὲν ἐντρέπεσθε ὅσοι τὰ θέλετε καὶ τὰ κάνετε; Δὲν φοβάσθε τὸν Θεόν; Δὲν φοβάσθε τὸν ΛΑΟΝ... τὴν ὀργὴν τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ εἶναι ὁ ἰσχυρότερος φρουρὸς καὶ φύλακας τῆς Ὁρθοδοξίας του, καὶ ποῦ σὰν ὀργήση ἐπάνω σας ἀγανακτισμένος καὶ ὀργισμένος θὰ σᾶς πάρῃ ἡ ὀργὴ του καὶ ποῦ θὰ πᾶτε νὰ τρυπώσετε, προδότηι!... Ταλαίπωροι, τί φουρτοῦνα σᾶς περιμένει!» (φυλλάδιον «Σωτήρος» «ἔξω οἱ λύκοι» σελ. 23—25)· τ' ἀνωτέρω δὲν τὰ γράφουν «οἱ καθυστερημένοι» Παλαισημερολογίται, ἀλλ' ἡ ἀδελφότης θεολόγων «ὁ Σωτήρ» τῆς ἐποίας ἰθύνων νοὺς εἶναι ὁ διάσημος ἀνὰ τὸν κόσμον καθηγητὴς κ. Παν. Τρεμπέλας. Σπεύδουν οἱ φιλενωτικοὶ πρὸς τὴν ἑνωσιν, ἢ μᾶλλον πρὸς

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Μειοδοτικῶν Διαγωνισμῶν διὰ τὴν ἀνάθεσιν
α) Σιδηρουργικῶν ἐργασιῶν
6) Ξυλουργικῶν ἐργασιῶν
γ) Ἡλεκτρολογικῶν ἐργασιῶν

δ) Ὑδραυλικῶν ἐργασιῶν καὶ κεντρικῆς θερμάνσεως.

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ,

Προκηρύσσει

Τοὺς κάτωθι μειοδοτικούς διαγωνισμοὺς δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ τὴν ἀνάθεσιν:

1) τῶν σιδηρουργικῶν καὶ τῶν συναφῶν τούτων ἐργασιῶν.

2) τῶν ξυλουργικῶν καὶ τῶν συναφῶν τούτων ἐργασιῶν.

3) τῶν Ἡλεκτρολογικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ

4) τῶν Ὑδραυλικῶν ἐργασιῶν καὶ κεντρικῆς Θερμάνσεως τοῦ ἐν Τσακῷ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς καὶ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Μακεδονίας καὶ Αἰτωλίας 50 ἀνεγειρομένου κτιρίου Οἰκοτροφείου αὐτοῦ.

Οἱ διαγωνισμοὶ ἐνεργηθήσονται ἐν τοῖς Γραφείοις τοῦ Σωματείου, Κάνιγγος 32 Γος ὁδός, ἐν ὀπίον ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς, τὴν 19ην Ἰουλίου 1968 ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 9—11 π.μ.

Γίνονται δεκτοὶ ἐργολάβοι ἢ ἐργαστήρια ἐγνωσμένης τεχνικῆς καταρτίσεως, ἐκτελέσαντες σοβαρὰ οἰκοδομικὰ ἔργα, καὶ ἔχοντες ἀνάλογον τεχνικὸν ὄπλισμόν.

Πλείονες πληροφορίες παρέχονται καθ' ἐκάστην καὶ ἀπὸ ὥρας 11—1 30 μετὰ μεσημβρίας παρὰ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς ὁδὸς Κάνιγγος 32.

Ἀθῆναι τῇ 8ῃ Ἰουλίου 1968

Ἐντολὴ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Ὁ Πρόεδρος

Ἀρχιεπίσκοπος ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ

τὴν καθυπόταξιν τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς τὸν Πάπαν. Πρέπει ὁμῶς νὰ γνωρίζουν ὅτι ὑπάρχει «λαὸς πολὺς» τοῦ Κυρίου, ὅστις εἶναι ἔτοιμος νὰ ἀντιδράσῃ πρὸς τὰς ἐνεργείας των, ἐνισχυόμενος ἀπὸ τὴν ἀήττητον Δύναμιν τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ.